

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 228.

Poniedziałek 5. Października 1868.

Rok wydania 58.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Monachium, 4. paźdz. Książę i księżna Alencón udają się dziś wieczór w towarzystwie księcia barwarskiego Karola Teodora w odwiedzinę na dwór cesarski.

Bukareszt, 4. paźdz. Senat uchwalił żądany kontyngens, tudzież ustawę o podatku gruntowym, poczem umocowany księcia zamknął nadzwyczajną sesję.

Barcelona, 3. paźdz. Junta ukonstytuowała się, pomiędzy liberalistami panuje zgoda. Prim przybył i był powitany z zapałem.

Cześć urzędowa.

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem piśmie odręcznym datowanym z Budy d. 1. października b. r. raczył najmiłościwiej udzielić tajemnej rady Agenorowi hr. Gółuchowskiemu na jego własną prośbę uwolnienie z posady namiestnika w królestwie Galicyi i Lodomeryi z księstwami Oświęcimskiem i Zatorskiem i W. Księstwem Krakowskiem z wyrażeniem uznania z powodu znamienitych usług w administrowaniu tego kraju i z powtórnyem przeniesieniem go w stan spoczynku.

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem piśmie odręcznym datowanym z Budy d. 1. października b. r. raczył najmiłościwiej poruczyć kierownictwo namiestnictwa we Lwowie aż do dalszego rozporządzenia rady dworu Ludwikowi Possinger-Choborskiemu stojącemu na czele starostwa powiatowego w Krakowie i mianował go radcą namiestnictwa pierwszej klasy we Lwowie z tytułem wiceprezydenta.

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem datowanym z Budy d. 1. października b. r. raczył najmiłościwiej nadać wiceprezydentowi namiestnictwa Karolowi Mosch, przy sposobności przeniesienia go na własną prośbę w stały stan spoczynku, w uznaniu jego wieloletnich wiernych i w każdym względzie znamienitych usług, order żelaznej korony drugiej klasy z uwolnieniem od tax.

Obwieszczenie.

Teoretyczne egzamina prawnicze przez c. k. komisję egzaminacyjną prawniczo-historycznego wydziału we Lwowie w roku szkolnym 1869 przedsięwzięć się mając, rozpoczynają się z dniem 5. października 1868.

Egzamina te tylko ci słuchacze składać mogą, którzy na podstawie §. 55 instrukcyi z dnia 27. maja 1866 po ukończeniu czwartego półroczu u dziekana wydziału prawniczego w przepisany czas się zgłosili, i przypuszczenie do złożenia egzaminu tego już otrzymali.

Co się tyczy egzaminów prawniczo-historycznych, powyż nadmienionych bezpośrednio nastąpić mających — które to egzamina słuchacze bądź to zaraz po ukończeniu czwartego, bądź w biegu piątego półroczu składać będą mieli — podaje się niniejszem do wiadomości, że ostatnie tygodnie miesiąca lipca i pierwsze tygodnie października 1869 r. jako zwyczajny, — ostatni tydzień zaś półroczu zimowego 1869 r. jako nadzwyczajny termin ustanowione są, zgłoszenie się atoli do złożenia egzaminu w terminie zwyczajnym od dnia 15. maja aż do 15. czerwca 1869, w terminie zaś nadzwyczajnym w ciągu 3 tygodni przed ukończeniem półroczu zimowego nastąpić, i potwierdzeniem immatrykulacyi, świadectwem dojrzałości, niemniej książką meldunkową zaopatrzone i do dotyczącego dziekana wydziału prawniczego podane być winno.

W terminie nadzwyczajnym egzamina składać mogą:

1. tylko prywatyci, którzy zezwolenie od wys. Ministerstwa do złożenia egzaminu otrzymali;
2. tacy, którym powyższe zezwolenie od wys. Ministerstwa wraz z uwolnieniem nieodbytych studiów udzielonem zostało; nakoniec
3. ci reprobowani, którymby termin do egzaminu poprawczego (powtórnego) nie na dłuższy czas wyznaczony został.

Co się zaś tych dotyczy, którzyby egzamin drugi, to jest sądowy, na podstawie rozporządzenia wys. Ministerstwa z d. 2. października 1855, nr. 172 dz. p. p. składać chcieli, a mianowicie:

1. którzy z upłynionym rokiem szkolnym 1868, lub też wcześniej jeszcze studia prawnicze ukończyli, egzaminu tego atoli jeszcze nie zrobili, lub przy takowym reprobowani zostali;
2. którzy na podstawie ministeryalnego zezwolenia jako prywatyci, lub otrzymawszy uwolnienie nieodbytych studiów, do egzaminu tego przystąpić by chcieli, — nakoniec
3. tych, którzy dopiero z upływem rozpocząć się mającego roku szkolnego, studia ukończą, oznajmia się niniejszem, że kandydaci 1. i 2. punktem objęci przez cały przeciąg roku szkolnego 1869, w punkcie 3. zaś wyszczególnieni tylko podczas ostatnich 6 tygodni drugiego półroczu egzamin ten składać mogą.

Zgłoszenie się do egzaminu tego, opatrzone dotyczącymi dokumentami i należycie ostemplowane może być kiedykolwiek do przyłożonego komisji egzaminacyjnej wniesione.

Trzeci egzamin w końcu mogą ci składać, którzy studia prawnicze zupełnie ukończyli, niemniej też ci, którym na mocy ministeryalnego zezwolenia jako prywatystom, lub otrzymawszy uwolnienie nieodbytych studiów do tego egzaminu zgłosić się jest wolno.

Zgłoszenie się do egzaminu tego, opatrzone dotyczącymi dokumentami i należycie ostemplowane, może być kiedykolwiek do przełożonego komisji egzaminacyjnej wniesione.

Z c. k. komisji egzaminów prawniczych.
Lwów, 27. września 1868.

Ogłoszenie.

Z dniem 31. października r. b. rozwiązują się c. k. komisye lokalne serwitutowe w Kołomyi i w Żywcu. Okrąg komisji kołomyjskiej wieła się w okrąg komisji stanisławowskiej, zaś okrąg komisji żywieckiej w okrąg komisji krakowskiej.

Z prezydium c. k. namiestnictwa.
We Lwowie dnia 30. września 1868 r.

Jego c. k. Apostolska Mość Najjaśniejszy Pan, Najwyższem postanowieniem z dnia 8. b. m. najmiłościwiej raczył zatwierdzić wybór Wgo Zygmunta Dembowskiego na zastępcę prezesa rady powiatowej Jarosławskiej.

Z c. k. prezydium namiestnictwa.
Lwów dnia 4. paźdz. 1868.

Cześć nieurzędowa.

Wezoraj jako w dzień imienin Jego ces. król. Apost. Mości odprawione zostało o godz. 9ej rano uroczyste nabożeństwo w kościele archikatedralnym obrz. łac. z odspiewaniem Te Deum i hymnu ludu. Sumę celebrował Jego Excelencya najprzewielebniejszy ksiądz arcybiskup Wierchlejski w asystencyi liczego duchowieństwa. Na nabożeństwie znajdowali się reprezentanci kraju z Marszałkiem JO. księciem Leonem Sapiehą, naczelnicy władz cywilnych i wojskowych, reprezentanci miasta, korporacye i bardzo licznie zgromadzona publiczność wszelkiego stanu. Równocześnie było nabożeństwo solenne w cerkwi miejskiej obrz. gr. kat., gdzie celebrował

Jego Exc. ksiądz Metropolita Litwinowicz, tudzież w kościele katedralnym ormiańskim, gdzie celebrował sędziwy ksiądz Infułat Kajetan Maramołosz, który zarazem obchodził piątą rocznicę swoich sekundycyi poświęcenia kapłańskiego.

Przedwczoraj jako w wigilię Imienin Cesarskich było solenne nabożeństwo w synagodze.

Dwudzieste ósme i dwudzieste dziewięte posiedzenie Sejmu krajowego dnia 3. października 1868.

Marszałek krajowy ksiądz Leon Sapieha zajął posiedzenie o godzinie 10½ przed południem. Obecnych posłów było 118.

Ze strony rządu: c. k. radca Namiestnictwa p. Oswald Bartmański i starosta powiatowy pan Filp Zalewski.

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu ostatniego posiedzenia odczytano dalszy ciąg petycyi do Sejmu wniesionych.

P. Hubicki i inni wnoszą następującą interpelacyę do komisarza rządowego:

„Dnia onegdajszego wieczór objawiła się swawola garstki uliczników, która uwagi dla siebie zwróciłyby nie mogła, gdyby nie zapadł fakt, więcej niżeli ubolewania godny. Wybryki niesfornych uliczników przekroczyły granice zwyczajne swawoli, skoro w zapomnieniu własnej i narodowej godności, poważono się powybić okna w bożnicy starozakonnych. Tradycyjne nam przekazane uszanowanie dla innowierców i tychże domów Bożych było, jest i być musi naszą dumą narodową, a każde w tym względzie przekroczenie godne być przykładnie i surowo ukarane. Czuję się więc obowiązany, zapytać pana komisarza rządowego, czyli władze odnośnie przedsięwzięły dochodzenie celem wysledzenia i ukarania winnych, jak tego słusność, sprawiedliwość i prawo wymaga? Podpisy: Hubicki, Rogawski, Dzwonkowski, Bocheński, Zbyszewski, Agopsowicz, Wężyk, Cieński, Hausner, Tyszkowski, Szumańczowski, Badeni, Bockowski, Czartoryski Jerzy, Golejewski, Tarnowski Stanisław.

Pan komisarz rządowy przyrzeka dać odpowiedź na najbliższem posiedzeniu.

Prezydium namiestnictwa zawiadamia, iż dnia jutrzejszego jako w dzień imienin Najj. Pana odbędzie się w kościele archikatedralnym o godzinie 9. rano uroczyste nabożeństwo.

Marszałek wzywa posłów, aby uczestniczyli w tem nabożeństwie.

Ks. Ozarkiewicz interpeluje komisarza rządowego, dla czego w powiecie śniatyńskim Towarzystwo kolei Lwowsko - czerniowieckiej dotychczas nie wypłaciło włościanom należytości za grunta, zabrane pod kolej w r. 1865?

Komisarz rządowy powiada, że na interpelacyę tę odpowie na jednym z najbliższych posiedzeń.

P. Stanisław Tarnowski, zastępca p. Grocholskiego w Wydziale krajowym, składa mandat z uwagi, że po wyborze posła Grocholskiego do rady państwa, jako nie mieszkający stale we Lwowie, nie będzie mógł pełnić sumiennie obowiązków, i zastępować w zupełności posła Grocholskiego.

Marszałek zapowiada wybór jednego zastępcy do Wydziału krajowego.

Z porządku dziennego przedsięwzięto wybór jednego delegata do rady państwa. Na 100 głosujących wybrany został p. Szujski 73 głosami.

P. Szumańczowski imieniem komisji administracyjnej odczytał następujące:

Sprawozdanie komisji administracyjnej o wniosku Wydziału krajowego co do autentycznej interpretacyi §. 12. ustawy drogowej z dnia 18. sierpnia 1866, oraz o wniosku posła Popiela.

Wysoki sejmie!

Brzmienie ostatniego ustępu §. 12. ustawy drogowej, stało się powodem mnogich zatargów między gminami i obszarami dworskimi. Ustęp ten nie określał dokładnie obowiązków obszaru dworskiego względem dróg gminnych. Mianowicie „materyał“ i „dostarczyć“ rozmaicie mogły być tłumaczone. Wydział krajowy, do którego się o rozstrzygnięcie powstałych z tego powodu sporów udawano, widział się zniewolonym, przedstawić Wysokiej Izbie wniosek do autentycznej interpretacji w mowie będącego ustępu. Wniosek Wydziału krajowego brzmi jak następuje:

„Ostatni ustęp §. 12. ustawy drogowej z dnia 19. sierpnia 1866, ma brzmienie jak następuje:

„Obszar dworski wolnym jest od udziału w robocie, a natomiast winien jest dać potrzebny do budowy utrzymania dróg gminnych surowy materyał drewniany.“

Wniosek ten przekazany został w celu bliższego rozpoznania komisji administracyjnej.

Komisja administracyjna ma zaszczyt przedłożyć następujące w tym przedmiocie sprawozdanie:

Jest rzeczą niezawodną, że środki komunikacji ważną są dźwignią zamożności kraju, i że na utrzymaniu ich w stanie należytym, wszystkim mieszkańcom kraju zarówno zależeć musi. Potrzebuje dobrej drogi producent, gdyż ona ułatwia odbyt produktów, które w dalszych jedynie stronach znajdują konsumenta. Potrzebuje jej konsument, aby łatwiej i po tańszych cenach zaopatrzyć się w potrzeby życia, które z innych okolic sprowadzać trzeba. Potrzebuje jej przede wszystkim handlujący, który ciągle i bezpośrednio z niej korzysta.

Jeżeli prawdą jest, że środki komunikacji, jako warunek podniesienia bogactwa krajowego, budowane, i utrzymywane są w interesie całego kraju, przyznać musimy, że do ich utrzymywania każdy mieszkaniec kraju, tak jak do innych ciężarów publicznych, według sił i możliwości przyczyniać się winien. Obowiązek ten na podstawie słuszności między mieszkańców rozdzielić należy tak, aby każdy do spełnienia onego się przyczyniał, nikt jednak nim nie był przeciążonym.

Mylnem byłoby mniemanie, że ważność środków komunikacyjnych odnosi się jedynie do kolei żelaznych i głównych gościńców. W kraju jak nasz rolniczym, gdzie surowe płody głównym są przewozu przedmiotem, drogi gminne, po których transporta na targi i do stacji kolei się odbywają, nie mniejszej są wagi.

Można zatem śmiało twierdzić, że drogi, które miasta i miasteczka w pierwsze potrzeby życia zaopatrują, a kolei żelaznej dostarczają ładunku, nie są budowane jedynie dla potrzeby i dogodności poszczególnej okolicy lub miejscowości. Przeciwnie leży w dobrze zrozumianym interesie całego kraju i wszystkich jego mieszkańców, aby dobrze utrzymane drogi gminne gęstą siecią kraj cały pokryły.

Z tego to powodu słuszną jest rzeczą, aby każdy mieszkaniec kraju według sił i możliwości do spełnienia tego zadania się przyczyniał.

Na tej słusznej podstawie osnutą jest nasza ustawa drogowa. Jedyne wyjątek stanowi §. 12. tej ustawy, który obowiązek budowania i utrzymywania dróg gminnych nie według sił i możliwości, lecz według różnicy społecznych stosunków rozdziela. Inną skalą mierzy on obowiązki posiadacza obszaru dworskiego, niż powinności mieszkańców gminy.

Postanowienie takie niezgodne jest z duchem całej ustawy, a nadto posiadaczy obszarów dworskich obdziela w sposób niesłuszny ciężarem budowania i utrzymywania dróg gminnych.

Gdy bowiem jednych ciężar ten nad możność przyciska, drudzy zupełnie od niego są wolni. Mianowicie gdzie drzewo jest tanie, lub też żadnej nie ma wartości, równie jak tam, gdzie na drogach gminnych wcale nie ma mostów, obszar dworski w części zbyt mały, lub w niczem do utrzymania dróg gminnych się nie przyczynia. Przeciwnie w okolicach bezleśnych, równie jak w miejscowościach, gdzie znaczniejsze rzeki drogę przerywają, ciężar, na obszar dworski §. 12. włożony, może nawet przewyższać możność zadosyćczynienia wymaganiom.

Autentyczna interpretacja §. 12. ustawy drogowej nie uchylałaby sporów między gminą i obszarem dworskim, owszem pozostawiłaby i nadal te same niemal powody do zatargów przy rozdzieleniu ciężarów.

Obszar dworski nie będąc w tym względzie ustawą związany, mógłby z powodu niższych cen,

materyał w odległych wyznaczyć lasach, przez co na gminę nakładałby obowiązek dalekiego transportu, przewyższającego nieraz wartość przywiezionego materyału.

Z tych wyżej przytoczonych powodów komisja administracyjna nie mogła uznać wniosku Wydziału krajowego, ograniczającego się do samej interpretacji pomienionego §fu za wystarczający, a to tem bardziej, że po zaprowadzeniu świeżo uchwalonej możliwości dzielenia i łączenia posiadłości gruntowych, postanowienia tego §fu prędko do rażącej niesłuszności doprowadzićby mogli.

Komisji administracyjnej przekazany również został wniosek posła Popiela, do zmiany §. 12. ustawy drogowej się odnoszący.

Nie mogła się komisja zgodzić na wyrażone we wniosku tym żądanie, aby podatki stałe były jedyną miarą rozłożenia ciężaru budowania i utrzymywania dróg gminnych między obszar dworski i gminę.

Jeżeli się bowiem miara ta bez wyrządzenia komukolwiek krzywdy, da zastosować do wydatków, w gotowiznie ponoszonych, jak to przyjął §. 13. ustawy drogowej, to przy rozkładzie roboty pociągowej i pieszej, które przecież w prestacyach do drogi największą stanowią rubrykę, o wiele uciążliwej wymiar ten dotyka tych, którzy większe stosunkowo opłacając podatki, mniejszą liczbą rąk i zaprzęgów rozporządzać mogą.

Gminy (z małemi wyjątkami, których ustawa uwzględnić nie może, tem mniej się na nich opierać winna) posiadają w stosunku do przestrzeni i opłacanych stałych podatków, nierównie więcej rąk zdalnych do pracy i więcej zaprzęgów, niżeli obszary dworskie.

Siły robocze zatem, jakimi na korzyść budowy i utrzymania drogi rozporządzać można na takiej samej przestrzeni, znaczniejsze zawsze znajdują się w gminie, niż w obszarze dworskim.

Siły i możność, stanowiące słuszną podstawę rozdzielenia ciężaru prestacyi do dróg, nie zostały więc w wniosku posła Popiela dostatecznie uwzględnione.

Nadto proponowane we wniosku posła Popiela brzmienie §. 12. stanowiąc, iż gminy robotą w naturze obowiązek ten spełniać mają, nie określa bynajmniej, w jaki sposób obszary dworskie swoją część ciężaru tego uiszczają, a ten niedostatek w określeniu obowiązku dałby w zastosowaniu powód do mnogich sporów i procesów, którym zapobiegać jest zadaniem ustawy przez ścisłe określenie praw i powinności.

Komisja administracyjna ze wszystkich wymienionych wyżej powodów, nie mogła zgodzić się ani na samą tylko interpretację §. 12. według wniosku Wydziału krajowego, ani też na zmianę tego §fu wyrażoną we wniosku posła Popiela. Natomiast postanowiła komisja przedstawić Wysokiemu Sejmowi wniosek całkowitego usunięcia tego §. 12. ustawy drogowej, a zamieszczenia w niej innego §., w którym przyjęta jest zasada równego rozdziału prestacyi na drogi gminne, przez wszystkich mieszkańców tak gminy jak obszaru dworskiego uiszczają się mających, i wyrażone są zarazem szczegółowe postanowienia co do rodzaju i wysokości tychże prestacyi, mianowicie co się tyczy obowiązków osobistych, dni pieszych i pociągowych, wieku osób do prestacyi obowiązanych, liczby godzin, oraz liczby dni, w roku od jednego robotnika wymagać się mających. Postanowienia te komisja administracyjna w odpowiednim brzmieniu Wysokiemu Sejmowi przedkłada.

Przy dopełnieniu takiej zmiany §. 12. komisja zwróciła jednak uwagę na to, iż postanowienia nowego §. byłyby niezupełne, gdyby nie był zarazem obmyślony sposób zastosowania ich do każdego rodzaju posiadłości ziemskiej, a sposób ten niemoże być inny, jak tylko normowanie ciężarów odpowiednich za pomocą przepisów, przez Wydziały powiatowe wydać się mających a przez Wydział krajowy zatwierdzonych.

Komisja administracyjna zatem wnosi:

1. Wysoki Sejm raczy nad wnioskiem Wydziału krajowego, dotyczącym się interpretacji §. 12. ustawy drogowej z dnia 18. sierpnia 1866, przejść do porządku dziennego.

2. Wysoki Sejm raczy nad wnioskiem posła Popiela również przejść do porządku dziennego.

3. Uchwalić dołączoną ustawę, zmieniającą §. 12. ustawy drogowej z 12. sierpnia 1866 r. —

U S T A W A

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim rozporządza co następuje:

Art. I. Postanowienia §. 12. ustawy z dnia 12. sierpnia 1866 o prestacyach i kompetencyi co do dróg publicznych znoszą się, a natomiast obowiązujące będą postanowienia niniejszej ustawy.

Art. II. Robota przy drogach gminnych rozkłada się na mieszkańców gminy według liczby osób i zaprzęgów.

Obowiązany jest do niej każdy tak w gromadzie jak w obszarze dworskim zamieszkały, a mianowicie:

a) do dni pieszych za siebie i za każdego mieszkającego z nim członka rodziny lub domownika, który będąc zdolnym do pracy, liczy nie mniej jak 18, nie więcej jak lat 60.

b) do dni ciągłych za każdy w miejscu posiadany zaprzęg. Woźnica, odrabiający robociznę zaprzęgiem, uwolniony jest od roboty pieszej.

Każdy obowiązany winien dawać zdatnego do pracy robotnika z dobrem narzędziem.

Dzień roboczy liczy się od wschodu do zachodu słońca, nie więcej jednak jak godzin 12 z 2 godzinnym wypoczynkiem.

Dzień ciągły liczy się za dwa dni piesze.

Więcej jak 6 dni roboty pieszej od jednego robotnika za trzy dni roboty pociągowej, od jednego zaprzęgu w ciągu roku wymagać nie można.

Art. III. Co się tyczy przeprowadzenia rozkładu prestacyi, art. II. określonych, Wydziały powiatowe wydadzą szczegółowe przepisy, które przez Wydział krajowy zatwierdzonymi być mają.

Art. IV. Niniejsza ustawa wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

W rozprawie jeneralnej otrzymał nasamprzód głos poseł Wolny, przeciwko zasadzie przez komisję postawionej, zaproponował za podstawę wymiaru robocizny przyjąć podatek stały, opłacany z numeru.

P. Kocko jest tego samego zdania, dodaje tylko, że opłacający podatek zarobkowy powinni być także pociągani do prestacyi.

Gross stara się im wytłumaczyć, że racjonalniejszą jest miara komisji: liczba osób i sprzężaju, jest jednakowoż przeciwny wnioskowi komisji, ponieważ nie wciągnęła w obręb swojego projektu §. 13. ustawy drogowej i nie powiada „kto, i w jaki sposób ma materyał dostarczać.“ Mowca zapowiada przy specjalnej rozprawie poprawkę.

P. Koroluk popierał wniosek Wolnego.

P. Krzeczunowicz stawia wniosek następujący: „Zważywszy, że ustawa drogowa dopiero w r. 1866 została wydana; zważywszy, że Sejm względem obowiązku dodawania materyału na drogi chciał utrzymać zwyczaj dawny, który w różnych gminach różnym być może i jest, i przeto w pojedynczych gminach powinien być wysłuszony: nie widzi Sejm potrzeby zmiany ani interpretacji ogólnej §. 12. ustawy drogowej i przechodzi nad wnioskiem p. Popiela, nad wnioskiem Wydziału krajowego i nad wnioskiem komisji administracyjnej do porządku dziennego.“

P. Skrzyński zabrał głos w obronie wniosku komisji.

P. Laskorz odwołuje się do posłów jako ojców kraju, żeby nie uchwalili nic takiego co by chłopom przyczyniało ciężaru.

Po tej przemowie wniesiono i uchwalono zamknięcie dyskusji. Mowcy zapisani do głosu powinni byli podług regulaminu wybierać mowców jeneralnych; pokazało się wszakże, że to niemożliwe, ponieważ prawie każdy w innym zamierzał przemawiać kierunku. Postanowiono tedy pozwolić wszystkim zabierać głos.

P. Kowbasiuk sprzeciwia się wymiarowi prestacyi podług liczby osób i bydła.

P. Kulik przemawia za nieobciążaniem jednokowem i biednych i majątnych.

P. Wiszniewski nie zgadza się z wnioskiem komisji.

P. Paszkowski wykazuje potrzeby zmiany §. 12.

P. Golejewski oświadcza, że będzie głosował za wnioskiem Krzeczunowicza.

P. Potocki Adam jest przeciwny wnioskowi komisji. Ponieważ projekt komisji nie zaradza niczemu,

Table with financial data for 1868, including 'Efekta funduszu pensyi', 'Kolej Karola Ludwika', and 'Razem'.

Ostatnia poczta.

Semlin, 3. października. O godzinie drugiej po południu wybuchł wielki pożar w pobliżu tego miejsca...

Paryż, 3. października. Książę Valuny umarł. „Etendard“ i „Presse“ donoszą że ministerium w Madrycie już się ukonstytuowało...

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 3. października. Hotel George: PP. Gostyński Bron., z Podzumlaniec. Kotiuziński Zygm., z Kijowa. Rozwadowski Tom. Jordan, z Babina...

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 3. października. PP. Hr. Komarnicki Bol., do Sassona. Hr. Starzyński Boj., do Derewni. Hr. della Scala Jer., do Juszkowic...

Dnia 4. października.

PP. Ks. Sanguszko Roman, do Tarnowa. Hr. Borowski Miecz., do Mielnicy. Skarbek Borowski Józef, do Hurka...

Spestrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Table with meteorological data for Oct 3 and 4, 1868, including temperature, wind, and humidity.

TEATR.

Dziś (w sali ratuszowej) Koncert p. Józefa Odrzywolskiego z współudziałem artystów i amatorów.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs giełdy Lwowskiej.

Table with exchange rates for various currencies and goods, including 'Efekta', 'Złote austriackie', and 'Banku hip. gal.'.

Table with exchange rates for various currencies and goods, including 'Pożyczka w srebrze z 1865', 'B. Krajów koronnych', and '2. Akcje'.

Table with exchange rates for various currencies and goods, including '5. Losy', 'Weksle', and 'Kurs złota'.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Table with exchange rates for Vienna, including 'Dług publiczny' and 'Pożyczka w srebrze 1864'.

Table with exchange rates for Vienna, including '3. Listy zastawne' and '4. Obligacje z prawem pierwszeństwa'.

Table with exchange rates for Vienna, including 'Telegrafowany kurs wiedeński'.

DZIENNIK URZĘDOWY.

(2241) Ogłoszenie konkursu. (2)

Nr. 734. W szpitalu powszechnym we Lwowie jest do obsadzenia posada 1go ewentualnie 2go pisarza...

Kandydaci o tę posadę mają wnieść podania swoje do dnia 11. listopada r. b. do dyrekcji szpitalu...

- 1) wiek, miejsce urodzenia, stan i religię, 2) odbyte nauki szkolne i dotychczasowe zatrudnienie, 3) znajomość języków, 4) ażali i w jakim stopniu są spokrewnieni lub spowinowaceni z urzędnikami krajowemi.

Kandydaci zostający obecnie w służbie publicznej powinni wnieść podania przez swoją teraźniejszą władzę przełożoną.

Nowo mianowany pisarz urzędowy pełnić będzie obowiązki swoje przez rok jeden prowizorycznie na próbę...

Z Dyrekcji szpitalu powszechnego. Lwów, dnia 1. października 1868.

(2213) E d y k t. (3)

Nr. 3658. Ces. król. sąd powiatowy w Zaleszczykach niniejszem wiadomo czyni, iż Seweryn Br. Brunicki przeciw Antoniemu i Michałowi braciom...

toczył, i na ten pozew termin do ustnej rozprawy na dzień 16. grudnia 1868 o godzinie 10tej przed południem wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych nie jest wiadome, przeto w celu zastępowania tychże ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo p. adwokata Dr. Zakrzewskiego kuratorem nieobecnych...

Wzywa się tedy pozwanych, aby na wyznaczonym terminie albo sami stanęli, albo ustanowionemu kuratorowi potrzebnych środków obrony udzielili...

Od c. k. sądu powiatowego. Zaleszczyki, dnia 16. września 1868.

(2230) **E d y k t.** (2)

Nr. 7553. Ces. król. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszym pp. Franciszka i Annę z Łykowskich Maciejowskich, lub gdyby ci nie żyli, tychże nieznaną spadkobierców, iż przeciw nim spadkobiercy s. p. Salomei, Antoniny, Karoliny 3ga im. Reitzenstein pod dniem 6. lipca 1868 do L. 7553 pozw o wyextabulowanie ze stanu dłużnego dóbr Końskie prawa trzyletniej 1. kwietnia 1801 poczynając się mającej dzierżawy tych dóbr w stanie dłużnym onych Dom. 46, p. 433 n. 10 on. zaintabulowanego, który do postępowania ustnego na dzień 10. listopada 1868, godzinie 10tej przed południem zadekretowanym, i pozwanym jako z życia i miejsca pobytu niewiadomym kurator w osobie p. adwokata Dra. Regera z substytucją p. adwokata Dra. Chamajdesa ustanowionym został.

Wzywa się więc pp. Franciszka i Annę z Łykowskich Maciejowskich, lub w razie ich śmierci tychże nieznaną spadkobierców, aby przed powyższym terminem potrzebną informację ustanowionemu obrońcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali i sądowi tegoż oznajmili, słowem wszelkich do strzeżenia praw swych potrzebnych środków prawnych użyli, przeciwnie złe skutki z zaniedbania tych przepisów wyniknąć mogące sami sobie przypisać winni będą.

Przemyśl, dnia 10. września 1868.

(2233) **E d y k t.** (2)

Nr. 52047. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego p. Adama Zubrzyckiego, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania Scheindel M. Philipp z dnia 29go września 1868 do L. 52047 uchwala z dnia 29. września 1868 do L. 52047 nakaz płatniczy na sumę wexlową 2000 złr. w. a. z p. n. wydanym i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Dr. Dąbcańskiemu doręczonym został.

Lwów, dnia 29. września 1868.

(2221) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 1303. Ces. król. sąd powiatowy Kozowy jako instancja pertraktacyjna podaje do wiadomości, że s. p. Iwan Kuryi, posiadacz gruntu w Konuchach, na dniu 25go grudnia 1864 bez testamentu zmarł, i po sobie spadkobierców Hryńka Kuryja, Warę Kuryi, Chasę Kuryi i Katarzyny Kuryi zostawił.

Ponieważ miejsce pobytu Hryńka Kuryja nie jest c. k. sądowi wiadome, przeto wzywa się nieobecnego, ażeby w przeciągu jednego roku do c. k. sądu zgłosił się i oświadczenie swoje do spadku po Iwanie Kuryju podał, ile że w razie przeciwnym rozprawa spadkowa z współspadkobiercami i ustanowionym dla nieobecnego kuratorem w osobie p. Antoniego Szpytki w Konuchach przeprowadzoną zostanie.

C. k. sąd powiatowy.

Kozowa, dnia 4. kwietnia 1868.

(2220) **E d y k t.** (2)

Nr. 2015. Ces. król. sąd powiatowy Janowski zawiadamia niniejszym edyktem niewiadomych spadkobierców s. p. Pawła Kruk, że przeciw Oleksie Krukowi i leżącej masie s. p. Pawła Kruka Warwaszka Kruk pod dniem 8. lipca 1868 L. 2015 o własność i oddanie gruntu pod Nr. kons. 124 w Malczycach położonego wniosła pozw, w załatwieniu którego termin do rozprawy na dzień 10. grudnia 1868 o godzinie 10tej rano wyznaczono, i dla wyżej wymienionej masy leżącej Oleksę Kruk w Malczycach kuratorem ustawiono, któremu potrzebne dokumenta udzielić, lub innego obrońcę sobie obrać i o tem sądowi powiatowemu donieść mają.

Janów, 24. września 1868.

(2218) **E d y k t.** (2)

Nr. 9626. Ces. król. sąd obwodowy w Samborze wzywa niniejszym w celu przyznania kapitału indemnizacyjnego w kwocie 1043 złr. 45 kr. m. k. za zniesione powinności urbarjalne w częściach dóbr Roztoczki, niegdyś Prokopa Witwickiego własnych, na byłym obwodzie Stryjskim położonych, wszystkich 30. listopada 1868 r. (włącznie) ze swojemi pretensjami do tego kapitału indemnizacyjnego pod rygorem §. 13 & 21 ces. patentu z dnia 28go listopada 1853 w tutejszym sądzie zgłosili się.

Sambor, 31. sierpnia 1868.

(2217) **E d y k t.** (2)

Nr. 14928. Ces. król. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Franciszka Jorszla, a w razie śmierci jego, jego spadkobierców, że przeciw tymże Stanisław Białobrzski, tudzież fidei komisarne ustanowieni spadkobiercy Zygmunta Horna i inni jako współwłaściciele dóbr Kawęcin z przyległ. na dniu 26go sierpnia 1868 L. 14928 o extabulację sumy 8000 złp. ze stanu biernego dóbr części Kawęcin z przyległ. wniosli pozw, w załatwieniu którego termin do ustnej rozprawy na dzień 2go grudnia 1868 godz. 10. rano pod rygorem §. 23 post. sąd. zawezwane zostały.

Gdy miejsce pobytu i życie pozwanego Franciszka Jorszla, jako też w razie śmierci jego spadkobierców wiadomem nie jest, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanych, jak równie na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego adwokata

p. Dra. Koczyńskiego kuratorem nieobecných ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyżej oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi krajowemu donieśli, w ogóle aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, dnia 17. września 1868.

(2231) **E d i c t.** (2)

Nro. 8403. Vom k. k. Kreis- als Handelsgerichte in Zloczow wird dem, dem Wohnorte nach unbekanntem Berl Oppor mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß Lazar Kallir's Edhne hiergerichts wider denselben ein Gesuch um Erlassung einer Zahlungsaufgabe wegen der Wechselsumme von 750 fl. öst. W. f. N. G. überreichten, welchem Gesuche mit dem Beschlusse dto. 11. Juli 1866 J. 5685 Statt gegeben wurde.

Da der Wohnort des Berl Oppor unbekannt ist, so wird demselben der Hr. Advocat Dr. Schrenzl mit Substituierung des Hrn. Advocaten Dr. Starzewski auf seine Gefahr und Kosten zum Curator bestellt, und demselben die obige Zahlungsaufgabe zugestellt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes

Zloczów, 9. September 1868.

(2229) **E d i c t.** (2)

Nro. 52088. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird hiemit dem, dem Leben und Wohnorte nach unbekanntem Adam Zubrzycki bekannt gemacht, daß wider denselben über das Gesuch des Hersch Babat de praes. 7ten September 1868 J. 31. 48151 mit Beschluß vom 9ten September 1868 J. 31. 48151 die Zahlungsaufgabe über die Wechselsumme von 1000 fl. öst. W. f. N. G. erlassen, und dem unter Einem bestellten Curator Hrn. Landesadvocaten Dąbcański zugestellt worden sei.

Lemberg, den 30. September 1868.

E d y k t.

Nr. 52088. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Adama Zubrzyckiego, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania Herscha Babat z dnia 7go września 1868 do L. 48151 uchwala z dnia 9. września 1868 do L. 48151 nakaz płatniczy na sumę wexlową 1000 złr. w. a. z p. n. wydanym i ustanowionemu równocześnie kuratorowi panu adwokatowi Dąbcańskiemu doręczonym został.

Lwów, dnia 30. września 1868.

(2236) **K o n k u r s.** (2)

Nr. 721-Pr. **Przy miejskim zakładzie sierót jest do obsadzenia posada dyrektora**, którego zadaniem jest: jako organ wykonawczy Rady miejskiej i działającego imieniem Rady komitetu — prowadzić cały zarząd wewnętrzny zakładu pod względem ekonomicznym i pedagogicznym. Z posadą tą, której nadanie nastąpi **pro wizorycznie**, połączona jest **roczna płaca systemizowana 600 złr. oprócz wolnego pomieszkania z opałem** w zakładzie.

Starający się o to miejsce zechcą do **30. października b. r.** wnieść swe podania, wystosowane do Rady miejskiej, na ręce Prezydium Magistratu, załączyć dowody potrzebnej kwalifikacji i wykazać się z dotychczasowego swego zatrudnienia.

Poszczególne obowiązki dyrektora określone są w regulaminie zarządu zakładu.

Od Prezydium Magistratu król. stoł. miasta.

Lwów, dnia 30. września 1868 r.

(2223) **E d y k t.** (2)

L. 2172. C. k. sąd powiatowy w Wieliczce p. Janowi Drdy z miejsca pobytu i życia niewiadomemu, a w razie śmierci jego z imienia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom niniejszym obwieszczeniem oznajmia, iż Izrael Gottlieb przeciwko nim pozw w tutejszym c. k. sądzie o wyextabulowanie kaucyi 1810 zł. i 490 zł. z procentami w stanie biernym realności pod liczbą 62 - 31 w Kłaśnie zaintabulowanej wydał, żądając pomocy sądowej.

Sąd, któremu miejsce pobytu p. Jana Drdy wiadome nie jest, a w razie śmierci jego spadkobiercy z imienia i miejsca pobytu wiadomi nie są, na ich niebezpieczeństwo i koszt p. Piotra Zaworskiego kuratorem ustanowił, z którym rozpoczęta sprawa podług ustawy sądowej prowadzona i rozsządzona zostanie.

Przeto o tem wszystkim ich niniejszym obwieszczeniem w tym celu zawiadamia, ażeby w przyzwoitym czasie albo sami w sądzie stawili i swoje prawne dokumenta ustanowionemu zastępcy przedłożyli albo też sobie innego zastępcę obrali, i onego niniejszemu sądowi zamianowali, i oraz przyzwoitemi krokami, któreby ku swej obronie za potrzebne uznali sobie postąpili, ile że skutki z swego opóźnienia pochodzące swej opieszałości przypisać będą musieli.

Wieliczka, dnia 7. września 1868.

(2210) **Kundmachung.** (2)

Nr. 50066. Zur Wiederbesetzung der Tabak-Großtrafik in Radymno, im Przemysler Finanzbezirke wird die Concurrenz mittelst Ueberreichung schriftlicher Offerten ausgeschrieben.

Diese Offerten sind unter Anschluß eines Badiums von 60 Gulden öst. Währ., dann der Zeugnisse über Großjährigkeit, Moralität und aufrechten Vermögensstand längstens bis 26ten October 1868 zwei Uhr Nachmittags bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Przemyśl zu überreichen.

Der Verkehr dieser Großtrafik betrug im Jahre 1867: und zwar:

in Tabak	19769 fl. 68 fr.
in Stempeln	2079 „ 61 „

Zusammen 21849 fl. 29 fr.

österr. Währ.

Die näheren Vocationsbedingungen, dann der Extragniß-Ausweis können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Przemyśl, und bei dieser k. k. Finanz-Landes-Direction eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, den 22. September 1868.

Obwieszczenie.

L. 50066. W celu obsadzenia głównej trafiki tytoniu w Radymnie w okręgu c. k. skarbowej obwodowej dyrekeji w Przemyślu rozpisuje się konkurencya przez pisemne oferty.

Te oferty, kwotą 60 zł. jako wadium, tudzież świadectwa pełnoletności, moralności i stanu majątkowego zaopatrzone, mają być najdalej do 26. października 1868, do drugiej godziny po południu przy c. k. skarbowej obwodowej dyrekeji w Przemyślu wniesione.

Obrót tej trafiki wynosił w roku 1867, mianowicie:

w tytoniach	19769 zł. 68 kr.
a w markach stempelowych	2079 „ 61 „

Razem 21849 zł. 29 kr.

wal. austr.

Blizsze warunki licytacyi i wykaz dochodów można w c. k. skarbowej dyrekeji obwodowej w Przemyślu, tudzież przy tutejszej c. k. krajowej dyrekeji skarbu przejrzeć.

Od c. k. krajowej dyrekeji skarbu.

Lwów, dnia 22. września 1868.

(2227) **Kundmachung A.** (2)

Nr. 5957. Von der k. k. Central-Direction der Tabakfabriken und Einlösumämter in Wien wird zur Lieferung des Bedarfes an $\frac{1}{4}$ Wiener Ellen breiten Drillseleinwand, dann $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ und $\frac{3}{4}$ Wiener Ellen breiten Ruffenleinwand für die k. k. und kñnigl. ungar. Tabakfabriken und Einlösumämter pro 1869 die Concurrenz ausgeschrieben, wozu schriftliche, gestempelte mit der Cassen-Quittung über erlegtes 10%tiges Badium belegte und gesiegelte Offerte bei der genannten Central-Direction Stadt, Seilerstätte Nr. 7 bis längstens 26. October 1868, 12 Uhr Mittags einzubringen sind.

Die beiläufige Liefermenge bezieht sich mit:

- 84.100 Wiener Ellen $\frac{1}{4}$ Ellen breiten Drillseleinwand,
- 63.850 Wiener Ellen $\frac{1}{2}$ Ellen breiten Ruffenleinwand zu Säcken,
- 639.000 Wiener Ellen $\frac{3}{4}$ Ellen breiten Ruffenleinwand zu Emballagen,
- 23.400 Wiener Ellen $\frac{1}{2}$ Ellen breiten Ruffenleinwand zu Ballenspiegeln, und
- 2000 Wiener Ellen $\frac{27}{16}$ Zoll breite, zu Säcken.

Die Beschaffenheit der zu liefernden Waare, dann die Tabakfabriken und Einlösumämter, an welche, mit welchem Zeitpunkte und in welcher Einzelmengung geliefert werden soll, so wie die zu beobachtenden Offertens- und Lieferbedingungen, sind aus der detaillirten Kundmachung B. vom heutigen Nr. 5957, welche bei allen k. k. und k. ungar. Tabakfabriken und Einlösumämtern, dann beim Expedite und Deconomate dieser Central-Direction zu Jedermanns Einsicht aufliegt, zu ersehen.

Wien, am 17. September 1868.

(2219) **Concurs. Ausschreibung.** (2)

Nr. 783. Zur Wiederbesetzung der beim k. k. Bezirksgerichte in Kamionka strumilowa erledigten Dienersstelle mit dem Gehalte jährlicher 300 fl. eventuell 250 fl. öst. W.

Die Bewerber haben ihre eigenhändig geschriebenen und gehörig belegten Gesuche binnen vier Wochen vom Tage der dritten Einschaltung dieses Edictes in die Lemberger Zeitung bei dem k. k. Kreisgerichtspräsidentium in Zloczów einzubringen.

Vom k. k. Kreisgerichtspräsidentium.

Zloczów, am 28. September 1868.

(2228) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 2374. Ces. król. sąd powiatowy w Mostach wielkich wiadomo czyni, że dopuszczona pod dniem 8. czerwca 1862 do L. 1263 przeciw Semkowi Breniak z Sielca kuratela - na mocy uchwały c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 29go sierpnia 1868 L. 38188 zniesiona została.

Od c. k. sądu powiatowego.

Mosty wielkie, dnia 20. września 1868.

(2248) Kundmachung.

Nro. 5956. Von der k. k. Central-Direction der Tabakfabriken und Einlösbücher in Wien — Seilerstätte Nr. 7, wird zur Lieferung von Seilerwaaren für das Verwaltungs-Jahr 1869 die Concurrenz ausgeschrieben, wozu schriftliche, mit einer Cassaquittung über erlegtes 10% Badium belegte, mit 50 kr. Stempelmarke versehene und versiegelte Offerte bei der genannten Direction bis längstens 15ten October 1868 12 Uhr Mittags einzubringen sind.

Die zu liefernden Artikel und deren beiläufigen Mengen sind:

1. Röhspagat 11.430 B. Pfunde
2. Paket- oder Rollenpagat 18.454 "
3. Spagatgewebe 3120 " Ellen und
4. Spagatleinwand 202 Stück in der

Gesamtlänge von 580 B. Klaftern:

Die näheren Bestimmungen über die Beschaffenheit der zu liefernden Gegenstände, dan die Tabakfabriken und Klemmer, für welche die bezifferten Einzelmengen zu liefern sind, sowie die einzuhaltenden Offerts- und Lieferbedingungen sind aus dem sowohl beim hierortigen Expedite und Dekonome, als auch bei sämtlichen k. k. und der k. ung. Tabakfabriken in Pest aufstehenden Specialausweise zu entnehmen.

Wien, am 17. September 1868.

(2234) E d y k t.

L. 37747. C. k. sąd krajowy lwowski wzywa posiadaczy niby zginionej ksiąteczki galicyjskiej kasy oszczędności z dnia 2go października 1866 do liczby 20617 na 100 zł. w. a. na imię Michała Przystasz i na okaziciela opiewającej, ażeby powyższą ksiąteczkę w przeciągu 6 miesięcy sądowi okazali, gdyż inaczej po upływie tego terminu powyższa ksiąteczka amortyzowana zostanie.

Równocześnie wzywa się Dyrekeya galicyjskiej kasy oszczędności, ażeby powyższej ksiąteczki nikomu nie wypłacała.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 18. lipca 1868.

(2215) E d y k t.

Nr. 3659. Ces. król. sąd powiatowy w Zaleszczykach niniejszem wiadomo czyni, iż Seweryn Br. Brunicki przeciw spadkobiercom s. p. Fryderyka de Geriny, a w razie śmierci ich nieznanym sukcesorów pozew pod dniem 19go sierpnia 1868 do L. 3659 o wyextabulowanie ze stanu biernego realności w Zaleszczykach pod Nr. 79 położonej, Dom. III. pag. 172 nr. 5 on. sumy 168 złr. 30 kr. i 127 złr. 24 kr. m. k. wytoczył, i na ten pozew termin do ustnej rozprawy na dzień 16. grudnia 1868 o godz. 10tej przed południem wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych nie jest wiadome, przeto w celu zastępowania tychże ustanawia

się na ich koszt i niebezpieczeństwo p. adwokata Dra. Zakrzewskiego kuratorem nieobecnych, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego przeprowadzonym będzie.

Wzywa się tedy pozwanych, aby na wyznaczonym terminie albo sami stanęli, albo ustanowionemu kuratorowi potrzebnych środków obrony udzielili, lub też innego obrońcę sobie obrali, i o tem temuż sądowi donieśli, i wszelkich do obrony możebnych środków użyli, w razie bowiem przeciwnym wyniku z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Od c. k. sądu powiatowego.

Zaleszczyki, dnia 16. września 1868.

(2222) E d y k t.

Nr. 2170. Ces. król. sąd powiatowy Wielicki p. Samuelowi Karolowi i Esterze Schmidom z życia i miejsca pobytu niewiadomym, a w razie śmierci ich z imienia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom niniejszym edyktem oznajmia, iż Izrael Gotlieb przeciwko nim pozew w tutejszym c. k. sądzie o wyextabulowanie sumy 2000 złr. w obligacjach rządowych z procentami w stanie biernym realności pod Nr. 62/31 w Klasnie zainstabulowanej wydał, żądając sądowej pomocy.

Sąd, któremu miejsce pobytu Samuela Karola i Estery Schmidów wiadome nie jest, a w razie śmierci ich spadkobiercy z imienia i miejsca pobytu także wiadomi nie są, na ich niebezpieczeństwo i-kosztą p. Piotra Zaworskiego kuratorem ustanowił, z którym rozpoczęta sprawa podług ustawy sądowej prowadzona i rozszadzona zostanie.

Przeto o tem wszystkim ich niniejszem obwieszczeniem w tym celu zawiadamia, ażeby w przyzwoitym czasie albo sami w sądzie stawili i swoje prawne dokumenta ustanowionemu zastępcy przedłożyli, albo też sobie innego zastępcę obrali i onego sądowi zamianowali, i oraz przyzwoitemi sądowymi krokami, któreby ku swej obronie za potrzebne uznali, sobie postąpili, ile że skutki z swego spóźnienia pochodzące swej opieszałości przypisać będą musieli.

C. k. sąd powiatowy.

Wieliczka, dnia 7. września 1868.

(2224) E d y k t.

Nr. 2168. Ces. król. sąd powiatowy Wieliczka p. Józefowi Niesiołowskiemu z życia i miejsca pobytu niewiadomemu, lub w razie śmierci jego z imienia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom niniejszym edyktem oznajmia, iż Izrael Gottlieb przeciwko nim pozew w tutejszym c. k. sądzie o wyextabulowanie ze stanu biernego realności pod Nr. 62/31 w Klasnie leżącej, sumy 500 duk. z większej sumy 850 duk. pochodzącej wydał, żądając sądowej pomocy.

Sąd, któremu miejsce pobytu p. Józefa Niesiołowskiego wiadome nie jest, a w razie śmierci jego spadkobiercy, z imienia i miejsca pobytu także wia-

domi nie są, na ich niebezpieczeństwo i-kosztą pana Piotra Zaworskiego kuratorem ustanowił, z którym rozpoczęta sprawa podług ustawy sądowej prowadzona i rozszadzona będzie.

Przeto o tem wszystkim ich niniejszem obwieszczeniem w tym celu zawiadamia, ażeby w czasie przyzwoitym albo sami stawili się w sądzie i swoje prawne dokumenta ustanowionemu zastępcy przedłożyli, albo też sobie innego zastępcę obrali i onego niniejszemu sądowi zamianowali, oraz przyzwoitemi sądowymi środkami, któreby ku swej obronie za potrzebne uznali, sobie postąpili, ile że skutki z swego spóźnienia pochodzące swej opieszałości przypisać będą musieli.

C. k. sąd powiatowy.

Wieliczka, dnia 5. września 1868.

(2225) Kundmachung.

Nro. 3843. In Makow wurde eine k. k. Telegrafen Station mit beschränktem Tagdienste für den allgemeinen Verkehr eröffnet.

Wom k. k. Telegrafen Inspectorate.

Lemberg, am 28. September 1868.

(2209) Obwieszczenie.

Nr. 49523. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie dawiadamia niniejszem Józefa Ziębickiego z miejsca pobytu niewiadomego, że mu na prośbę małżonki Antoniego i Franciszki Kozakiewiczów uchwałą z dnia przisiejszego na ręce kuratora p. adwokata Dra. Högigsmanna z substytucją p. adwokata Dra. Góreckiego polecono, ażeby w przeciągu dni 14 wykazał, że prenotacya sumy 58 złp. 1 gr. w stanie biernym realności pod Nr. 495²/₄ Dom. 19, p. 109 n. 1 aur. uskuteczniiona jest usprawiedliwioną, lub przynajmniej w toku usprawiedliwienia, inaczej bowiem prenotacya ta na powtórne żądanie właścicieli wyextabulowana będzie.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 22. września 1868.

(2212) E d i k t.

Nr. 4911. Wom k. k. Bezirksgerichte Biala wird bekannt gemacht, es sei am 20. December 1836 Baltazar Walus zu Miedzybrodzie ad Lipnik mit Hinterlassung einer letztwilligen Anordnung gestorben.

Nachdem dem Gerichte der Aufenthalt der Einzel des Erblassers, und zwar Johann und Jacob Walus unbekannt ist, so werden dieselben aufgefordert, sich binnen Einem Jahre von dem unten gesetzten Tage an bei diesem Gerichte zu melden, und die Erbserklärung anzubringen, widrigens die Verlassenschaft mit den sich meldenden Erben und dem für sie aufgestellten Curator Anton Zatek abgehandelt werden wird.

Wom k. k. Bezirksgerichte.

Biala, am 31. Juli 1868.

Doniesienia prywatne.

(2240) Kundmachung.

Unter Hinweis auf den §. 51 Absatz 3 des Betriebs-Reglements bringt man zur allgemeinen Kenntniß, daß alle Raßtasendungen, welche in Fässern, die aus weichem Holze construirt sind, zur Aufgabe gelangen, vom 15. October l. J. angefangen, von den Stationen der k. k. priv. galiz. Carl Ludwig-Bahn nur dann zum Transporte übernommen werden, wenn der Absender auf dem Frachtbriese mittelst eigenhändiger Unterschrift die Bemerkung ersichtlich macht, daß die Beförderung auf seine eigene Gefahr und unter Verantwortlichkeit auf Erfaß für etwa, aus Anlaß der schwachen Construction der Gebinde während des Transportes entstehenden Schäden erfolgt.

Betriebs-Direction der k. k. priv. galiz. Carl Ludwig-Bahn.

Lemberg, am 28. September 1868.

Obwieszczenie.

Odwołując się na §. 51. oddział 3 regulaminu ruchu, podaje się do publicznej wiadomości, że począwszy od dnia 15. października r. b. wszelkie przesyłki nafty w naczyniach z miękkiego drzewa tylko w tym razie stacye c. k. uprzywil. kolei galicyjskiej Karola Ludwika przyjmować będą, jeżeli oddawca na liście towarowym własnoręcznie stwierdzi, że przewóz tychże na jego ryzyko nastąpi, i że zrzeka się wszelkiego wynagrodzenia za szkody, któreby z powodu słabej konstrukcyi naczyń podczas transportu kolejną nastąpić mogły.

Dyrekeya ruchu c. k. uprz. kolei żelaznej Karola Ludwika.

Lwów, dnia 28. września 1868.

C. k. uprzyw. galicyjski Akcyjny Bank Hypoteczny

wydaje od dnia 1. listopada 1867

ASYGNACYE KASOWE

4% za 8 dniowem wypowiedzeniem

4¹/₂% „ 14 „ „

5% „ 30 „ „

Z dniem powyższym opłacany będzie od Asygnacyi kasowych w obiegu będących

od 3¹/₂% procent po 4 od sta

„ 4% „ „ 4¹/₂ „ „

Lwów, dnia 23. października 1867.

(443-16)

Dyrekeya.

Kundmachung.

In der Nacht vom 26ten auf den 27ten September d. J. sind in Jaroslau folgende dem Gefertigten gehörigen Obligationen in Verlust gerathen, und zwar:

Zwei Stück ostgalizische Grundentlastungsobligationen Nr. 21171 und Nr. 9696, jede zu 1000 fl.
Eine ostgalizische Grundentlastungs-Obligation Nr. 2681 über 500 fl.

Zwei Stück 5% Metaliques Nr. 46840 und 10170 jede zu 500 fl.

Es wird Jedermann höflichst ersucht, diese Papiere im Betretungsfalle zu beanstanden und an die nächste Ortsobrigkeit zu übergeben.

Jaroslau, am 26. September 1868:

(2237-2)

H. Kaufmann.